

[Lorentzen.]

sin gamle sikkerhed fra 1950, eller var det 1952, hvor han sagde: nu har vi fået gennemført denne lov, nu må vi stå. Det sagde det ærede medlem også for et øjeblik siden, og det er muligt, han kan stå, men kan det ærede medlem stå, når der er gået en 3-4 år? Det er der ingen af os der ved.

Det ærede medlem hr. J. M. Pedersen forstår jeg knap nok. Han sagde, han ikke ville være med til, at de rige kasser skulle betale til de fattige, men han var på den anden side tilhænger af industriforbund. Han udtrykte selv sin tanke således: vi skal have et industriforbund, det er jeg tilhænger af, og inden for dette industriforbund skal man betale kontingent til kassen efter de indtægter, man har. Det kan skam nok være, det ærede medlem godt kunne blive enig med os om det, men det er jo noget andet end det, det ærede medlem begyndte med at sige.

Der er naturligvis noget rigtigt i dette, at man skal betale kontingent efter indtægt, og det er også rigtigt, at arbejdsmændene betaler et stort kontingent i dag; intet menneske vil benægte det. Derfor spurgte vi, om ikke en udligningsfond var at foretrække. Når det ærede medlem hr. J. M. Pedersen får lejlighed til at tænke nærmere over det, kan det godt være, han når til det samme standpunkt, som jeg og andre har angående dette spørgsmål.

Poul Sørensen: Det ærede medlem hr. Aage Fogh kom i sin tale ind på arbejdsløshedsforsikringskommissionens sammensætning og mente, at det foreliggende lovforslags indhold skyldes den omstændighed, at arbejdsløshedskassernes repræsentanter i kommissionen var for mange. Sådan ligger det jo slet ikke. Det er folketinget, der bestemmer den sag; og hvor mange arbejdsløshedskasserepræsentanter der har siddet i kommissionen, har i denné forbindelse overhovedet ingen interesse.

De to hovedsynspunkter, som jeg hele tiden har delt med det ærede medlem under kommissionsarbejdet i det sidste par år, har været disse: at statens udgifter ikke må forøges, og at der må foregå en konsolidering af de dårligst stillede kasser ved udligning. Begge disse synspunkter er forladt her i

dag; klart har det ærede medlem overgivet sig og siger, at nu må vi vedtage dette lovforslag og så håbe på, at der engang kommer en anden lov, som også efter det ærede medlems mening skulle vise sig at være bedre. Jeg skal ikke beskæftige mig synderlig meget mere med det, nu da der er afgivet denne erklæring om, at lovforslaget bliver gennemført. Jeg har forsøgt, om jeg kunne vinde det ærede medlem for nogle synspunkter med hensyn til den efter min mening ganske fejlagtige opbygning, som lovforslaget har, i hvert tilfælde således som det kan beskues i øjeblikket, men det er altså afvist, og vi kan åbenbart ikke, vi modstandere af forslaget, komme videre med det ærede medlem; jeg forstår, der fra den side er fuld tilslutning til det forslag, der i dag diskuteres i tinget.

Jeg har nogle få bemærkninger at gøre til det ærede medlem hr. Hans Rasmussen. Jeg nærer for så vidt samme opfattelse af det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, som det ærede medlem hr. Lorentzen gav udtryk for. Det lå jo, syntes jeg, meget uklart. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen begyndte med at erklære sin kærlighed til industriforbund, men gjorde det så op med at sige, at der ikke var noget at gøre i øjeblikket; den sag må der ikke røres ved. Det synspunkt kan jeg ikke dele. Når man forhandler om et lovgivningsområde, hvor det offentlige skal lægge op imod et par hundrede millioner kroner på bordet, er det i allerhøjeste grad en sag, der må tales om her, og alle disse betragtninger om at holde fingrene væk, man vil selv bestemme det hele, bøjer jeg mig ikke for, ud over, selvfølgelig, de områder, hvor kasserne selv ordner deres økonomi — det manglede bare; så må de gøre, hvad de vil. Her er der tale om en lovgivning, og derfor må det ærede medlem have mig undskyldt, at jeg stadig fastholder, at sagen må nøjere undersøges, og at vi må have lov til at gøre vore synspunkter gældende.

Må jeg så rette en fejl i det, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen sagde. Det ærede medlem udtalte, at jeg har ikke vist megen spøgelyst i kommissionen og har ikke fremsat forslag. Nu er det på anden hånd, det ærede medlem har disse oplysninger, for jeg har kun i relativt kort tid haft den glæde at sidde i kommissionen sammen